

[M. K. Sørensen.]

ligst stillede efter Lovens Vedtagelse —, synes jeg kunde tyde paa, at man har ramt nogenlunde det rigtige. Naar man fra hver sin Side angriber Lovforslaget, synes jeg, det i nogen Grad beviser, at man har ramt det rimelige i dette Forhold.

Den Modstand, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gav Udtryk for overfor den Kriselovgivning, der hidtil er blevet gennemført for at lette baade Landbrugere og andre, som er kommet i Forlegenhed, er ikke noget nyt fra den Side, det har man hørt saa ofte før. Retsforbundets Stilling i dansk Politik paa det Omraade har hidtil været, at de har overtaget Præstens og Levittens Rolle, men det ønsker jeg i alt Fald for min Part ikke at være med til; den Rolle er for mig saa utiltalende, at jeg ikke er i Stand til at følge Retsforbundet i saa Henseende.

Jeg skal endnu en Gang anbefale Lovforslaget til Gennemførelse her i Tinget.

Madsen-Mygdal: Jeg maa beklage, at mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede i Dag og saaledes er afskaaret fra at besvare de forskellige Udtalelser, der er fremsat, siden han i Gaar havde Ordet. Imidlertid er det jo ikke saa meget Ordene, der bliver sagt, som det er de Handlinger, der bliver Resultatet af Forhandlingerne her, det kommer an paa, og derfor er der vel heller ikke Anledning til, at der føres en vidtløftig flere Dages Debat om hele dette Spørgsmaal, saa meget mere som jeg forstod, at der er Ønske om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvor jo saa de forskellige Indvendinger af saglig Natur kan blive ført frem til nærmere Prøvelse.

Jeg ønsker dog at gøre nogle ganske faa Bemærkninger ogsaa henvendt til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, som jo er Genstand for alles Opmærksomhed af den naturlige Grund, at han er den, saa vidt jeg har forstaaet, eneste Ordfører, der er gaaet imod dette Forslag og har stillet sig kritisk overfor det. Jeg beder undskylde, om jeg har taget fejl af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser; jeg er ikke ganske klar over, om det var Tilslutning, eller det var Modstand.

Det kan i og for sig ikke overraske, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen indtager denne Stilling. Det er i Overensstemmelse med den Holdning, som det konservative Folkeparti i det hele taget har ment at burde indtage overfor de forskellige Foranstaltninger mod Krisen, som i den senere Tid er blevet behandlet her i

Tinget. Hvad nu dette bestemte Lovforslag angaar, skal jeg for mit Vedkommende gerne indrømme det ærede Medlem, at hvis Forslaget skal opfattes som en Reform af hele vor Ejendomsbeskatning, saa mener jeg ogsaa, det opfordrer til Kritik. I saa Henseende tror jeg, at det ærede Medlem og jeg godt kan blive enige, hvad heller ikke er saa underligt; Venstre og det konservative Folkeparti har jo i Fællesskab udarbejdet et Forslag, der er vedtaget af Landstinget, men desværre forkastet her i Folketinget; et Forslag, der efter min Mening, og ganske sikkert ogsaa efter det ærede Medlems Mening, tilvejebringer Lighed indenfor den kommunale Ejendomsbeskatning for By og Land og sætter den samme rimelige Begrænsning opad for Landets Vedkommende, saaledes som det allerede er Tilfældet for Byernes Vedkommende.

Men det nytter ikke, at Folketinget og Landstinget vedtager hvert sit Forslag, saaledes som vi har set det, det kommer der jo ikke noget ud af. Det kan vi selvfølgelig godt fortsætte med, men for Landbruget er det en ganske betydningsløs Manøvre. Den medfører kun, at Beskatningens vedvarer uændret, som den har været, og som den er i Øjeblikket. Vi har for nylig haft Valg baade til Landsting og til Folketing, men med Hensyn til Ejendomsbeskatningen er Stillingen ikke i noget af disse Ting blevet ændret, og Mulighederne for en varig Reform paa dette Omraade er derfor ikke blevet øget. Formaålet maa dog formentlig være dette at tilvejebringe en virkelig Lettelse i Øjeblikket, selv om den paa Grund af de Forhold, jeg her har nævnt, ikke maatte blive varig, og det maatte da ske ved Forhandlinger mellem de to Flertal, henholdsvis Folketingets og Landstingets Flertal.

Nu tror jeg nok, at det ærede Medlem af egen Erfaring ved, at det ikke er helt let at opnaa ret meget paa Ejendomsbeskatningens Omraade ved Forhandlinger mellem disse to Partigrupper med den Indstilling, som Regeringen og Folketingets Flertal har i denne Henseende. Jeg siger: af egen Erfaring, for det konservative Folkeparti har jo selv prøvet det. I Oktober 1931 var ganske sikkert Tiden inde til, at Venstre og Konservative i Fællesskab gjorde en Indsats paa dette Omraade, og hvis vi havde staaet sammen og rejst Kravet med Styrke, saa er jeg heller ikke sikker paa, at man ikke allerede den Gang var naaet et godt Stykke frem; men det skete jo ikke. Der skete derimod det, at de Konservative forsøgte for sig selv, og Resultatet blev det